

**DE VERMOORDE
STRAATMUZIKANT**

De Vermoorde Straatmuzikant

Auteur: Kees van der Wal

Omslagontwerp: Kim Khanh

Redactie: Esther Heijmans

Misdaad mysterie

Alle gebruikte namen van personen, onderlinge relaties en gebeurtenissen vermeld in dit boek zijn fictief. Gelijkenis met bestaande personen, relaties en situaties berust op louter toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Copyright © 2023 Walkees

1.

Jenny Rietveld ploft neer op de sofa, in de lounge van haar eigen hotel in het kleine dorp Aandelek, aan de rivier De Lek, zo'n vijftien kilometer van de stad Rotterdam. Het hotel heeft de toepasselijke naam, *Hotel Lekzicht*.

Harry, de portier en manusje van alles van het hotel liep al naar buiten om Jenny's verloofde te helpen met het naar binnen dragen van de koffers, en had schijnbaar al een dringende vraag voor de, volgens hem, hoofdcommissaris van politie, regio Rijnmond.

“U moet direct weer aan het werk zeker, hoofdcommissaris? Of heeft u het nog niet gehoord, van die vermoorde straatmuzikant?” Jerry glimlachte naar Harry.

“Ja Harry, ze hebben mij al gebeld, daarom zijn wij nu ook een dag eerder dan gepland terug van vakantie. Ik moet inderdaad over een goed uur alweer weg. Ik wordt om elf uur op het hoofdbureau van politie in Rotterdam verwacht. Maar Harry, hier hoeft u mij geen titel te geven of u te zeggen, hoor je? Ik woon hier nu, en wij kennen elkaar al goed genoeg, zou ik zo zeggen. Ik heb je daar trouwens nog wel wat meer over te vertellen, maar dat later. Dus het is Jerry, en het is je en jij, ok?” Toen plofte ook Jerry neer op de sofa, naast zijn verloofde Jenny.

“Zeg, Jen. Ik denk dat we jouw personeel maar even bij elkaar moeten roepen. Om hun te vertellen over mijn nieuwe baan, of eigenlijk, de onze, die dus inmiddels een totaal andere vorm hebben gekregen als die zij denken.” Jenny vond dit een goed idee, en antwoordde op haar eigen spontane manier.

“Ja, dat lijkt mij een goed idee, want er zullen er zeker een paar zijn die zich direct zullen aanmelden bij jou, en ze zullen moeten weten dat ik niet alleen in het hotel, maar ook daar, in ieder geval één van hun bazen zal zijn. Oh, wat voelt dat goed, haha.

Het is trouwens rustig, heb ik al wel gemerkt, dus laten we dat dan maar direct doen want anders ben jij weer gevlogen en weet ik niet hoe laat we je weer zullen zien, als dat überhaupt vandaag nog zou zijn. Ga jij je dan eerst maar even opfrissen, en kom dan over een half uurtje naar de bar, waar ik iedereen zal verzamelen.” Jerry lachte om de woorden van zijn kersverse verloofde en stond alweer op om naar hun woongedeelte in het hotel te gaan.

Een half uur later liep Jerry de bar binnen en zag iedereen al op hem wachten, sommigen met een nieuwsgierige blik op het gezicht. Muis, de serveerster in de bar, en haar vriend Peter, de barman, zaten met Jenny aan de tafel in de uiterste rechterhoek van de bar. Aan een andere tafel zaten Harry, de portier van het hotel, en Hendrik, de chef-kok en diens keukenhulp, Peer. De nu aanwezige schoonmaakster, Pauline en de twee kamermeisjes zaten aan de voorste tafel. Jerry plaatste zich met zijn rug naar de bar, en Jenny kwam naast hem staan, waarop Jerry direct begon te spreken.

“Beste mensen, Jenny en ik zijn blij weer terug te zijn na een geweldige vakantie, én onze idyllische verloving op de wonderschone Canarische eilanden.” Hier moest hij even onderbreken vanwege het luide applaus en gejuich dat na zijn woorden losbrak. Jerry en Jenny maanden iedereen tot stilte, want er kwam nog meer. “Ja mensen, wees niet bang, jullie krijgen ook nog wel een feestje om onze verloving te vieren, maar er is nog meer wat jullie moeten weten. Jullie zijn natuurlijk nog allemaal van de gedachte dat ik de nieuwe hoofdcommissaris van politie in Rotterdam ben, en daarom straks weer zal vertrekken vanwege het gebeuren in het dorp, gisteren, met de vermoorde straatmuzikant.

En ja, ik ga straks inderdaad weer aan het werk, en ja, inderdaad in verband met die moord. Maar, niet als hoofdcommissaris van politie.” En weer moest Jerry zijn betoog onderbreken, want nu kwamen er geluiden van verrassing en ongeloof los. Weer moest iedereen tot bedaren gebracht worden, alvorens hij verder kon gaan.

“Natuurlijk zijn jullie nu verrast en nieuwsgierig wat dit te betekenen heeft, en ik zal het jullie snel en bondig uitleggen.

Tijdens onze vakantie is er veel telefonisch overleg geweest tussen mij en de officier van justitie, Frans Beukers. Ik was namelijk gaan twijfelen over de combinatie rechercheur/hoofdcommissaris, en mijn duidelijk verlangen om een volledige rechercheur te blijven heeft uiteindelijk de doorslag gegeven. Allereerst heb ik bedankt voor de eer voor wat betreft de functie van hoofdcommissaris. Daarna heeft de officier van justitie een idee voorgelegd wat mij direct beviel. Ik moet het kort houden, dus ga ik jullie nu alleen nog vertellen wat mijn nieuwe situatie is, en later, tijdens het al genoemde feestje zal ik jullie alles nog wat meer in detail uitleggen.

Vanaf vandaag werk ik niet meer als politiebeambte, maar doe nog steeds, min of meer, hetzelfde werk.” Nu kwam er geen geluid uit de ruimte, maar zagen Jerry en Jenny alleen maar vragende gezichten. Jerry ging snel verder.

“Allereerst nog even een komende verandering, dichterbij huis. Na ons voorgenomen huwelijk, zullen Jenny en ik onze intrek nemen in de woonboerderij die ik van Herbert Rietveld, Jenny's oom en mijn achter oom heb geërfd. De komende tijd zal de boerderij worden verbouwd en er zal ook een nieuw bijgebouw worden gebouwd, waar ik mijn nieuwe kantoor zal gaan houden. Vanaf vandaag werk ik namelijk voor mijzelf. In eerste instantie als privédetective, maar ook als speciale consultant voor de politie Rijnmond.” Nu was er geen houden aan, en duurde het weer even voor Jerry kon gaan afsluiten.

“Ja, ja, ik begrijp dat dit stof tot nadenken zal geven bij jullie, maar Jenny zal jullie vandaag allemaal nog een keer apart spreken, omdat wij eigenlijk ook met een aantal van jullie bepaalde plannen hebben. Allereerst nog even dit. Ik begin dit bedrijf niet alleen. Jenny is mijn volwaardige partner, en zij zal zelfs soms ook aan bepaalde onderzoeken deelnemen. Dit zelfde hebben wij dus in gedachten voor enkele van jullie. Nogmaals, Jenny zal daarover vandaag meer duidelijkheid geven. Nu moet ik dus gaan, er is al werk aan de winkel.

Bij de moord op de straatmuzikant, de door iedereen hier in Aandelek genoemde schoorsteenveger met zijn viool, heeft de politie mijn hulp dus al ingeroepen. Natuurlijk speelt het feit dat de moord hier in Aandelek heeft plaatsgevonden daar een grote rol bij. Ik sluit nu af met de volgende verrassing. Onze verloving gaan wij met zijn allen, vanavond vieren, hier in de bar.” Jerry maakte van het rumoer dat nu weer losbarstte gebruik, en verliet, na zijn verloofde een afscheidskus gegeven te hebben de bar.

EEN DAG EERDER: VRIJDAGMORGEN OM TIEN UUR, OP DE WEEKMARKT VAN DE GEMEENTE AANDELEK.

Aandelek is een klein dorp met zo'n achtduizend inwoners, onder de rook van Rotterdam, waar zich ook het hotel Lekzicht bevindt. In Aandelek is op iedere vrijdag de weekmarkt, van 's morgens negen tot 's middags rond een uur of één. Het is een druk bezochte markt, met veel lokale bezoekers, maar ook zijn er altijd bezoekers uit de omliggende dorpen. Het is een gezellige markt, knus, en voor elk wat wils, met, sinds kort zelfs een heuse straatmuzikant, die iedere week zijn kunsten op de viool komt vertolken. De mensen in het dorp hadden hem al snel een bijnaam gegeven, nadat hij enkele maanden daarvoor voor de eerste keer op de markt was opgedaagd. Hij had de bijnaam gekregen, de schoorsteenveger met zijn viool. Dit vanwege zijn uitmonstering, altijd in zwart rokkostuum, zwarte lakschoenen, en de immer hoge zwarte hoed op zijn hoofd. Verder waren er alleen maar vragen over de man, omdat hij nooit sprak, en omdat niemand iets van hem wist. Maar deze week is hij om tien uur nog niet aanwezig, en er zijn al verschillende mensen bij wie dit opgevallen is. Al snel komt er duidelijkheid over zijn afwezigheid. Om half elf gaat het nieuws als een lopend vuur door het dorp en over de markt.

De straatmuzikant schijnt dood te zijn, vermoord, gevonden voor de achterdeur van het plaatselijke café, De Bonte Koe. De hele straat daar is inmiddels afgezet en wordt bevolkt door een kudde politieagenten en een groep rechercheurs. Het onderzoek wordt geleid door rechercheur Hoofdinspecteur Rudolf den Dool van het rechercheteam van de politie in Rotterdam, het belangrijkste rechercheteam van de regio Rijnmond, het team waar Jerry Rietveld eerder mee had samengewerkt bij het onderzoek naar een grote fraude- en moordzaak, die zijn basis had gehad, ook in Aandelek. De hele dag lekt er verder niets uit over de moord op de straatmuzikant, en blijft het dorp en zijn bewoners gevangen in een sluier van geheimzinnigheid en raadsels, én de nodige roddels.

ZATERDAGMORGEN, ELF UUR, OP HET
HOOFDBUREAU VAN POLITIE, REGIO RIJNMOND, IN
HET KANTOOR VAN HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE
FRANS BEUKERS.

Aanwezig zijn de hoofdofficier van justitie, rechercheur hoofdinspecteur Rudolf den Dool, rechercheur inspecteur Sylvia Brouwer, de nieuwe hoofdcommissaris van politie Paul Noord, en Jerry Rietveld, nu in de hoedanigheid van speciaal consultant van het hoofdbureau. De officier opent de bijeenkomst.

“Welkom heren, Sylvia, ook al is het niet direct vanwege een heuglijk feit, maar dat brengt ons aller beroep nu eenmaal met zich mee. Daarom wil ik direct overgaan tot de orde van de dag, en het onderzoek naar de moord op de straatmuzikant ter hand nemen. Maar eerst nog even mijn welgemeende felicitaties aan Sylvia en Rudolf, vanwege hun bevordering tot respectievelijk, inspecteur en hoofdinspecteur. Lang om hierbij stil te staan hebben wij helaas niet, want ons werk vraagt onze directe aandacht en inzet. Allereerst een mededeling voor Sylvia en Rudolf. Jullie hebben Jerry natuurlijk al opgemerkt, en ik denk dat het jullie ook al wel duidelijk zal zijn waarom wij zijn hulp hebben ingeroepen. Dit zal voor jullie echter, zo denken wij, alleen maar voordelen bieden, en het zal jullie niet in jullie onderzoek belemmeren. Wij, de hoofdcommissaris, Jerry en ik hebben namelijk het volgende afgesproken en afgestemd met Rudolf.

Jullie doen het onderzoek gewoon zoals jullie dit gewend zijn, en daarnaast doet Jerry zijn eigen onderzoek, met de mensen die hij daarvoor kiest. Wat daar echter wel bij zal komen zijn regelmatige bijeenkomsten zoals deze, waar wij gezamenlijk onze bevindingen tijdens het onderzoek zullen afstemmen, en indien nodig samenwerken bij bepaalde acties. Vandaag dus deze eerste bijeenkomst, waar het waarschijnlijk uitsluitend zal gaan over de eerste bevindingen van jouw rechteam, Rudolf, en een verdere uitleg van Jerry, over zijn insteek en deelname aan dit onderzoek.

Jerry, graag kort en bondig, want wij mogen geen onnodige tijd verliezen, en moeten zo snel mogelijk verder met de belangrijke zaken.” Jerry trapte direct af.

“Ok, snel dan. Rudolf weet inmiddels al het één en ander. Wij hebben al telefonisch contact gehad, en ik denk dat deze constructie ons allemaal baat zal doen. Maar nu voor Sylvia.” Hier werd hij onderbroken door Sylvia.

“Sorry voor de onderbreking, maar je kunt je al wat tijd besparen. Rudolf heeft mij al ingelicht over jouw nieuwe baan, en je kunt je dus beperken tot het uitleggen van die door de officier genoemde insteek en werkwijze tijdens dit onderzoek.” Jerry was daar alleen maar blij mee en ging direct verder.

“Ok, dan nog sneller. Binnen een paar weken zal ik een nieuw kantoor tot mijn beschikking hebben, met mijn eigen onderzoeksruimte, een administratief medewerkster, en ik zal tijdens mijn werk gebruik maken van een aantal jullie bekende mensen, die op parttime basis voor mij zullen werken. Jullie zullen vanzelf spoedig merken wie dat zullen zijn. Even terzijde. Mijn woonboerderij wordt op dit moment verbouwd, en het is daar waar ook mijn detectivebureau zal worden gebouwd, waar Jenny, mijn aanstaande echtgenote voor vijftig procent eigenaar en partner van zal zijn. Om het nu kort te houden nodig ik jullie allemaal uit, als het onderzoek dit toelaat natuurlijk, vanavond onze gast te zijn in het hotel, waar wij ons verlovingsfeest nog een keer dunnetjes over zullen doen. Daar is er dan nog gelegenheid genoeg om de minder belangrijke zaken te bespreken. Nu het onderzoek.

Het enige wat ik op dit moment weet is het feit op zich. De moord op de straatmuzikant, en de plaats waar hij gevonden schijnt te zijn. Nu is het jouw beurt, Rudolf. Hebben jullie al iets te melden? Trouwens leuk jullie weer te zien, en ik verheug me op een goede samenwerking.” Rudolf den Dool richtte zich op en nam het woord.

“Insgelijks, Jerry. Dat komt wel goed, denk ik, en ja, wij hebben wel al het één en ander te melden, maar dat is niet allemaal even hoopvol. Allereerst het slachtoffer. Wat wij van hem weten is waarschijnlijk niet veel meer dan wat jij van hem weet.

Identificatie van het slachtoffer is nog niet gelukt. Nergens is ook maar iets te vinden over hem. Vingerafdrukken en DNA hebben tot op heden geen enkel resultaat opgeleverd, en wij hebben ook nog niemand gevonden die iets van hem weet. Dan de doodsoorzaak en wat bijkomende vaststellingen. Het slachtoffer blijkt om het leven te zijn gekomen door één enkel schot uit een zogenaamde 9mm Glock, een zeer gewild wapen in de onderwereld. De plaats waar de kogel het lichaam is binnengetreden, midden in het voorhoofd, net boven de neus, duidt volgens ons op een afrekening. In welk gebied van de misdaad wij de dader moeten zoeken, is ook nog niet bekend. Er is geen enkele aanwijzing die het slachtoffer aan iets zou kunnen koppelen. Er is niets bekend over drugsgebruik of dat hij mogelijk een dealer zou kunnen zijn. Eigenlijk, om heel eerlijk te zijn, is er gewoon niets over hem bekend. Onze dokter heeft zijn leeftijd geschat op rond de veertig jaar, en heeft ook opgemerkt dat bepaalde details over het lichaam van het slachtoffer de dokter heeft doen concluderen dat de man niet, of in ieder geval niet lang in armoede heeft geleefd. Het lichaam, en handen en voeten waren goed verzorgd, en hij verkeerde vóór zijn dood ook in een blakende gezondheid. Ook stelde de dokter vast dat het lichaam het lichaam was van een getraind man. Dan de plaats waar en wanneer het slachtoffer is gevonden, en door wie. Hij is dus gistermorgen om zes uur gevonden, voor de achterdeur van café De Bonte Koe, aan de Achterweg in Aandelek. Gevonden is hij door de eigenaar van het café, André Bruins, die op het genoemde tijdstip de hond naar buiten liet. Gelukkig heeft hij de hond direct bij het slachtoffer weg kunnen trekken, en konden wij later de plaats delict zonder problemen onderzoeken, en laten onderzoeken door ons forensisch team.

Freek, de leider van het team is uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het slachtoffer niet daar om het leven is gebracht, maar simpelweg daar is gedumpt. Het enige resultaat wat we verder nog kunnen melden is een paar gevonden verse bandensporen voor het café, voor de steeg naar de achterkant van het café.

De sporen blijken afkomstig te zijn van een soort band die vaak gebruikt wordt voor lichte transportvoertuigen, zoals een personenbus of bestelauto. Het zou ook nog een SUV geweest kunnen zijn. Ah, nog één afsluitende bevinding. De viool van het slachtoffer is nergens aangetroffen, en we nemen dus voorzichtig aan dat deze nu in het bezit is van de dader. Bijzonderheden over de viool zijn nog niet bekend, maar daar wordt aan gewerkt, aan de hand van foto's van de muzikant, die wij hebben kunnen bemachtigen via de plaatselijke fotograaf Jan Buys, die vaak foto's maakt op de markt. Onze mensen van het lab proberen via die foto's meer te weten te komen over de viool, en mogelijk nog andere zaken. Dat was het voor nu. Ik denk trouwens dat we vanavond wel in de gelegenheid zullen zijn het verlovingsfeestje bij te wonen, want de komende uren zit er weinig anders op dan af te wachten wat de resultaten van de diverse onderzoeken ons zullen brengen. Morgen zal dit waarschijnlijk anders zijn. Nog één vraag aan jou, Jerry. Ik begrijp dat het nog wel een paar weken gaat duren alvorens jouw nieuwe onderkomen klaar is? Betekent dit dat je jouw basis weer in het hotel zult hebben, of ga je hier ergens een plekje vinden?" Jerry had zijn antwoord klaar.

"Nee, je eerste idee was het juiste Rudolf. Ik ga voorlopig gebruik maken van dezelfde ruimte als die wij hebben gebruikt bij het vorige onderzoek. Het duurt nog wel een weekje of twee voordat het hotel weer wat drukker gaat zijn, dus dat was voorlopig geen probleem voor Jenny.

Goed, als er verder dan niets is, dan ga ik snel terug naar Aandelek. We houden elkaar op de hoogte, en ik zie jullie dan allemaal vanavond weer?" Nadat iedereen instemmend had gereageerd verliet Jerry het kantoor.

Een goed half uur later stapte hij het hotel weer binnen, waar hij Jenny al snel vond, in de bar, waar iedereen bezig was met de voorbereidingen voor het feestje, die avond. Ze kwam direct op hem af.

“Daar hebben we mijn aanstaande echtgenoot. Ik heb alles boven al in orde gemaakt, Jer. Je kunt daar weer alles gebruiken. Wel heb ik hier een paar nieuwsgierige aspirant onderzoekers, die staan te popelen om deel te nemen aan jouw onderzoek. Eigenlijk hoor ik daar ook wel bij. En? Ga je een beroep op ons doen?” Jerry kreeg er weer lol in, zoals iedereen hier hun enthousiasme toonde.

“Rustig Jen. Houden jullie je nu eerst maar bezig met ons feestje. Ik ga nog even naar mijn tijdelijke kantoor, en zal je later op de hoogte brengen, en misschien kan ik Muis en haar vriendje dan ook wel blij maken. Voorlopig hebben die voldoende werk te doen, zou ik zeggen. Je moet ze wel duidelijk blijven maken dat Muis haar baan is serveerster te zijn in deze bar, en haar vriendje is en blijft, voorlopig in ieder geval, de barkeeper. Als hun hulp of inzet voor ons nieuwe bedrijf wordt gewenst, dan horen zij dit zodra het nodig is.” Hij gaf Jenny snel een kus op de wang en verliet de bar, in de richting van de lift. Toen hij voor de lift stond te wachten, kwam Harry naast hem staan.

“Jerry, kan ik jou heel even spreken? Het gaat over die straatmuzikant.” Jerry keek verrast op, en reageerde direct.

“Natuurlijk Harry. Kun jij even gemist worden aan de deur? Dan gaan we samen even naar boven.”

“Dat heb ik al geregeld Jerry. Ik ga met je mee.”

Tien minuten later zaten Jerry en Harry aan de conferentietafel, met een dampende kop koffie voor zich, en vertelde Harry wat hij te zeggen had.

“Ja, Jerry. Toen de rust hier weer was weergekeerd vandaag moest ik ergens aan denken in verband met die vermoorde straatmuzikant.

Ik heb hem namelijk een tijdje geleden op het gemeentehuis gezien, toen ik daar was voor het vernieuwen van mijn rijbewijs.

Die muzikant stond voor mij in de rij, en ik geloof dat hij voor hetzelfde kwam als ik. Ik herinner mij nog dat ik dacht hem nooit in of met een auto te hebben gezien. Ik heb verder niets opgevangen, ik besteedde er toen niet echt aandacht aan, maar misschien kun jij hier al iets mee?” Jerry toonde een glimlach van oor tot oor en reageerde enthousiast.

“Harry, ik hoop dat jij ook bereid zult zijn om af en toe deel uit te maken van mijn onderzoeksteam, want dit is alvast zeer waardevolle informatie, die jij mij nu toespeelt. Wij waren nooit tot deze informatie gekomen, want bij het aanvragen of verlengen van een rijbewijs wordt namelijk geen vingerafdruk gevraagd, en aangezien wij geen enkele andere informatie over de man hebben bleef dit dus voor ons verborgen. Nu echter, kan ik verder. Weet jij nog precies welke dag dit was, dat jij daar op het gemeentehuis was, en, weet jij misschien zelfs ongeveer het tijdstip? Met die informatie zal het voor mij heel simpel zijn om zijn identiteit te achterhalen.” Harry begon te glunderen.

“Dat kan ik jou precies vertellen, op de minuut nauwkeurig zelfs. De dag is niet moeilijk, want dat was op de enige dag dat ik de afgelopen weken een vrije ochtend heb genomen. Het was de maandag, vierentwintig november. En nu de tijd. Ik was namelijk een beetje gehaast, en had al lang moeten wachten. Ik herinner mij dat ik op mijn horloge keek, omdat ik die morgen nog een andere afspraak had. Ik herinner mij ook dat toen ik op mijn horloge keek, die tijd van die afspraak al vijf minuten was gepasseerd. Wacht even.” En toen pakte hij zijn portemonnee uit zijn zak en haalde daar een kaartje uit.

“Kijk, mijn afspraak bij de kapper, vierentwintig november, om tien uur. Dus was het tijdstip dat ik daar stond, vijf minuten over tien.” Jerry gaf Harry van blijdschap een waarderende klop op zijn schouder.

“Dan gaan wij nu naar beneden Harry. Vandaag is het zaterdag, dus het gemeentehuis is dicht. Dat is dus het eerste wat maandagochtend op de rol staat, of misschien kan Rudolf ervoor zorgen dat we eerder daar terecht kunnen. Nu gaan wij ons voorbereiden op het feest.”

2.

Zondagochtend, tien uur, in de ruimte die tijdens het vorige onderzoek dienst had gedaan als briefingruimte. De ruimte was nu omgetoverd tot twee kleinere ruimtes, gescheiden door een schuifwand.

Eén ruimte was nu een kantoor, met twee bureaus, een archiefkast, en het andere gedeelte was een kleine open ruimte met wat stoelen en daarvoor een groot publicatiebord, opgezet als kleine briefingruimte. Eén van de bureaus in het kantoor was voor Jerry, het andere was nog leeg. De nieuwe administratief assistente zou een plaats krijgen in de kleine receptieruimte bij de lift. Aanwezig waren Jerry, Jenny, Harry, Muis en Peter, en de hoofdinspecteur van politie, rechercheur Rudolf den Dool. Jerry begon de eerste briefing van zijn team.

“Beste mensen. Van harte welkom bij deze eerste briefing van het detectiveteam van J&J detective agency. Ja, de naam van ons bedrijf in het Engels, want wij gaan ons zeker niet laten beperken door landsgrenzen. Wij zullen, indien daarom wordt gevraagd, internationaal opereren. Jenny en ik zijn heel blij dat jullie, zoals jullie hier zitten, jezelf bereid gevonden hebt ons team te versterken. Rudolf, ik zie jou nog steeds als lid van mijn team, al zullen er tussen ons wat afspraken zijn waar wij ons aan zullen dienen te houden. Ik ben in ieder geval blij dat jij je hier ook in hebt kunnen vinden. Het zal ons beiden zeker van nut gaan zijn. Nog één huishoudelijke mededeling, en dan gaan we snel over tot de orde van de dag. Jullie hebben waarschijnlijk wel gezien dat de receptieruimte ook een kleine metamorfose heeft ondergaan. Rudolf weet al door wie deze ruimte gebruikt zal gaan worden. Patricia, kom maar binnen,” riep Jerry toen luid. De deur ging open en daar kwam de vriendin van Rudolf, Patricia Hartman de ruimte binnen.

“Patricia, neem plaats, er is nog net een stoel vrij, naast je vriend.

Mensen, voor wie haar nog niet kent, dit is Patricia Hartman, onze nieuwe administratief medewerkster en receptioniste, en tegelijkertijd, voorlopig, onze enige fulltime medewerkster. Patricia heeft nog een aantal privé zaken te regelen en zal over een paar dagen bij ons beginnen. Later zal er genoeg tijd zijn om kennis te maken, wij moeten nu door want het onderzoek moet verder, en jullie hebben ook gewoon jullie werk in het hotel.

Het onderzoek heeft dank zij onze Harry hier, gisteren een welkom resultaat opgeleverd. Met wat Harry mij gisteren vertelde ben ik vanmorgen vroeg al naar het gemeentehuis geweest om één en ander na te trekken. Rudolf had ervoor gezorgd dat er daar, ondanks dat het zondag is, iemand was om mij ten dienste te zijn, én, Rudolf, beste mensen. Wij weten nu wie de straatmuzikant, ons slachtoffer, was. Het betreft de zeer bekende violist, Victor Berrevoets. Victor was tot augustus van dit jaar dirigent/eerste violist van het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Tot augustus, want toen was hij plotseling als van de aardbodem verdwenen. Het onderzoek naar zijn verdwijning liep nog steeds, maar kan nu dus afgesloten worden. Nu is het een zaak geworden voor ons, en voor Rudolf en zijn team. Hoe meer wij over die verdwijning en over Victor te weten kunnen komen, hoe dichter zullen wij tot aanwijzingen kunnen komen om deze brute moord op te lossen. Nu, hoe gaan wij verder? Rudolf is door mij al gebriefd en zal zo dadelijk terugkeren naar zijn bureau, en met zijn team onderzoek doen. Ik doe hetzelfde van hieruit, en jullie zullen ambulant jullie vragen of opdrachten krijgen. Voorlopig kunnen jullie gewoon aan jullie normale werk, want het hotel mag hier niet onder gaan lijden. Patricia zal over een paar dagen haar fulltime positie hier innemen, en zal mij en Jenny ondersteunen. Mij en Jenny, want die zal duidelijk een dubbelfunctie hebben vanaf nu. Zij is niet voor niets vijftig procent eigenaar van ons detective bureau. Hoe het er allemaal uit gaat zien wanneer ons definitieve onderzoek klaar is, dat zal de tijd leren. Nu moeten we verder, dus, aan het werk!”

Een uur later zaten Jerry en Rudolf in één van de kantoren van het concertgebouw, tegenover de directeur, Paul van Voort. Jerry en Rudolf waren overeengekomen nauwer te zullen samenwerken dan wat de officier van justitie en de nieuwe hoofdcommissaris samen hadden beklonken. Jerry, Rudolf, Patricia en Jenny waren de afgelopen weken nader tot elkaar gekomen, en echte vrienden geworden. De eerste week van de vakantie van Jerry en Jenny hadden zij zelfs gevierd doorgebracht. De samenwerking tussen Jerry en Rudolf was tijdens het laatste onderzoek ook zeer prettig en succesvol geweest, en het had het vertrouwen in en tegenover elkaar duidelijk versterkt. Jerry liet Rudolf het woord doen.

“Meneer Van Voort. Het spijt mij zeer, maar ik moet direct met de deur in huis vallen, want ons onderzoek mag geen onnodige tijd verliezen. Wel onze dank dat u zich bereid hebt gevonden ons hier op zondag te ontvangen. Wij zijn hier helaas, om u een vervelende mededeling te doen. Het is namelijk zo, dat wij uw dirigent en eerste violist, Victor Berrevoets hebben gevonden.” Jerry zat aandachtig op de reactie van de directeur te letten, en bij deze mededeling zag hij het gezicht van de man betrekken, maar eerder op een manier die een bepaalde angst toonde. Rudolf ging verder.

“Het meest vervelende van deze mededeling is echter dat Victor Berrevoets, vermoord is gevonden in Aandelek.” Nu zag Jerry een, tot zijn verbazing, duidelijk gerustgestelde blik op het gezicht van de directeur. Zijn reactie was even verrassend.

“Dat is vervelend, inderdaad. En wat verwacht u nu van mij? Dat ik instort van verdriet en wanhoop? Ik mocht de man niet, dus dat zult u bij mij niet zien. Ik heb verder ook niets te maken met zijn ogenschijnlijke moord, dus zal u niet verder kunnen helpen.” Rudolf was ook verrast door de reactie van de man voor hen, en ging daar direct op in.

“Uw reactie verbaast mij nogal, meneer Van Voort, en ik zie dat mijn collega dezelfde gedachte heeft. We praten hier over de belangrijkste man van uw orkest, en dit is uw reactie? Geen enkele vraag over hoe of wat? Een reactie die alleen duidt op het schoonvegen van uw eigen keuken? Even een vraag tussendoor. Heeft u al een vervanger gevonden voor meneer Berrevoets, want hij werd al een tijdje vermist? En zo ja, sinds wanneer is deze vervanger bekend? Ik raad u nu aan volledig naar waarheid te antwoorden, want wij komen er toch wel achter, en als dan zou blijken dat u ons valse of onvolledige informatie hebt verschaft, dan heeft u een groot probleem. Het geven van valse of onvolledige informatie bij een officieel politieonderzoek is namelijk strafbaar volgens de wet.” De man toonde nu zich duidelijk ongemakkelijk te voelen.

“Uh, ja, eigenlijk staat de presentatie van onze nieuwe leider al op de rol. Het is Bram van de Lugt, tot op heden solist violist binnen het orkest.” Rudolf onderbrak hem.

“En nu een antwoord op mijn volgende vraag. Hoe lang of sinds wanneer weet de heer Van de Lugt al van zijn nieuwe functie?” Nu zagen Rudolf en Jerry de man echt zenuwachtig worden, en Jerry besloot de druk er vol op te zetten.

“Meneer Van Voort, ik wil u er toch nog een keer aan herinneren dat wij er toch wel achter komen, en dat een onvolledig of niet op waarheid berustend antwoord u echt zal schaden. Een dergelijk feit zou zelfs gevangenisstraf met zich mee kunnen brengen.” Dit bleek voldoende om de man te breken.

“Hij weet het sinds de eerste week van september. Toen zijn de onderhandelingen over een nieuw contract in een afsluitende fase gekomen.” Rudolf reageerde direct.

“In een afsluitende fase? Dit betekent dus dat de gesprekken over deze functie zelfs al eerder zijn begonnen, misschien direct na de verdwijning van Victor Berrevoets, of zelfs al ervoor?”

U krijgt nu nog één kans, meneer Van Voort, en als uw antwoord mij niet bevalt dan zal ik niet aarzelen u mee te nemen naar ons bureau. Wanneer precies zijn deze gesprekken begonnen? En nu op een dag nauwkeurig, alstublieft.” De man wist dat hij wel moest antwoorden.

“Twee dagen na zijn verdwijning, maar ik wil wel opmerken dat het initiatief ertoe kwam van Bram van de Lugt. Ik heb in het begin nog tegengestribbeld, omdat het voor mijn gevoel veel te snel was. Van de Lugt kwam echter met goede argumenten, en er stond ook druk op de vervanging, al zou dit mogelijk maar voor tijdelijk zijn. Wij hebben eind december speciale concerten, waar normaal gesproken maanden daarvoor aan wordt gewerkt. Wij moesten dus wel snel voor vervanging zorgen, alleen wilde Bram, die eigenlijk de enige kandidaat was, vanwege zijn kwaliteiten en ervaring, alleen spreken over de functie, wanneer er een vast contract aan vast zat.” Voor Rudolf was het genoeg.

“Meneer Van Voort, wij laten het hierbij, voor nu, maar u zult later nog bezoek krijgen van één of twee van mijn rechercheurs, die u nog wat meer vragen zullen stellen. U wordt verzocht u hiervoor beschikbaar te houden.” De man knikte slechts, en Rudolf en Jerry verlieten het kantoor en hadden nog even overleg op de parkeerplaats van het gebouw, omdat ze met twee auto’s waren gekomen en nu verschillende richtingen in zouden gaan.

“Rudolf, ik denk dat we hier een tweede spoor hebben gevonden, na het belangrijke eerste spoor, de identiteit van ons slachtoffer. Wat zou je ervan denken als ik die Van de Lugt eerst voor mijn rekening neem. Als jij dan Sylvia en Robert nog een keer die Van Voort onder handen laat nemen, dan kunnen we daarna één en ander weer afstemmen. Wat zou je ervan vinden elkaar vanavond weer te ontmoeten in de bar van het hotel? Dat is alweer even geleden, haha.” Rudolf begreep dat Jerry nu aan het feestje van de vorige avond refereerde en had een gevat antwoord.